

	<h1 style="color: red;">Πνευματικά Σημειώματα</h1> <p style="color: red; font-weight: bold;">Ίεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Έβδομαδιαία ηλεκτρονική έκδοση Ίεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης της Εκκλησίας των Γνησίων Όρθοδόξων Χριστιανών Ελλάδος</p> <p style="color: red; font-weight: bold;">Έτος 1ο / Τεύχος: 33 Πέμπτη 12 Σεπτεμβρίου 2024</p> <p>Αλεξάνδρου, Ιωάννου & Παύλου Πατρ. Κων/λεως (30η Αύγουστου π. ήμ.)</p>
---	---	--

Πνευματικά Σημειώματα

Ευαγγέλιο τής Κυριακῆς

ΙΒ΄ Ματθαίου

Ματθαίου κεφ.ιθ΄ 16-26

Και ιδού εἷς προσελθὼν εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς. λέγει αὐτῷ· ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· τὸ οὐ φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις, τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ραφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες· τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατά ἐστί.

Μετάφραση

Πλησίασε κάποιος τὸν Ἰησοῦ καὶ τὸν ρώτησε: «Ἀγαθὲ Διδάσκαλε, τί καλὸ νὰ κάνω γιὰ ν' ἀποκτήσω αἰώνια ζωή;» Ὁ Ἰησοῦς του εἶπε: «Γιατί με ὀνομάζεις ἀγαθός; Κανένας δὲν εἶναι ἀγαθός, παρὰ μόνο ἓνας, ὁ Θεός. Ἄν θέλεις πάντως νὰ μπεῖς στὴ ζωὴ, τήρησε τὶς ἐντολές». «Ποιές;» τοῦ λέει. Κι ὁ Ἰησοῦς εἶπε: «Τὸ μὴ σκοτώσεις, μὴ μοιχεύσεις, μὴ κλέψεις, μὴ ψευδομαρτυρήσεις, τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴ μητέρα σου καὶ ἀγάπα τὸν πλησίον σου ὅπως τὸν ἑαυτό σου». « Ὅλα αὐτὰ τὰ τηρῶ ἀπὸ πολὺ μικρὸς» τοῦ λέει ὁ νεαρός «Σὲ τί ἀκόμα ὑστερῶ;» Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπάντησε: «Ἄν θέλεις νὰ γίνεις τέλειος, πήγαινε πούλησε τὰ ὑπάρχοντά σου καὶ δῶσε τὰ χρήματα στοὺς φτωχοὺς, καὶ θὰ ἔχεις θησαυρὸ κοντὰ στὸ Θεό, κι ἔλα νὰ με ἀκολουθήσεις». Μόλις ἄκουσε τὴν ἀπάντηση ὁ νεαρός, ἔφυγε λυπημένος, γιατί εἶχε μεγάλη περιουσία. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε στοὺς μαθητὲς του: «Σᾶς βεβαιῶνω πὼς δύσκολα θὰ μπεῖ πλούσιος στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ σᾶς τὸ ἐπαναλαμβάνω: Εἶναι εὐκολότερο νὰ περάσει καμήλα ἀπὸ βελονότρυπα, παρὰ νὰ μπεῖ πλούσιος στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ». Ὅταν τὸ ἄκουσαν οἱ μαθητὲς του, ἔνιωσαν μεγάλη κατάπληξη κι ἔλεγαν: «Τότε ποιὸς μπορεῖ νὰ σωθεῖ;» Ὁ Ἰησοῦς τοὺς κοίταξε καὶ εἶπε: « Αὐτὸ εἶναι ἀδύνατο γιὰ τοὺς ἀνθρώπους· γιὰ τὸ Θεὸ ὅμως ὅλα εἶναι δυνατά».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Α' Πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολὴ Παύλου ΙΕ' 1-11

Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκὴ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ

τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα· ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίους ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· Ἐπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερὶ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη κάμοι. Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμι ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμί ὃ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί. Εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

Μετάφραση

Ἀδερφοί, σᾶς θυμίζω, τὸ χαρμόσυνο μήνυμα πὺ σᾶς ἔφερα μετὰ τὸ κήρυμά μου. Αὐτὸ τὸ μήνυμα τὸ δεχτήκατε, σ' αὐτὸ παραμείνατε σταθεροί, μ' αὐτὸ καὶ σώζεστε, ἂν βέβαια μένετε προσκολλημένοι σ' αὐτὸ, μετὰ τὸ νόημα πὺ σᾶς τὸ κήρυξα, ἐκτὸς ἐὰν μάταια ἐπιστέψατε. Σᾶς παρέδωσα τὴν διδασκαλία πὺ εἶχα καὶ ἐγὼ παραλάβει καὶ πὺ ἔχει πρωταρχικὴ σημασία ὅτι δηλαδὴ ὁ Χριστὸς πέθανε, σύμφωνα μετὰ τὶς γραφές, γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας, ὅτι ἐνταφιάστηκε καὶ ὅτι, σύμφωνα μετὰ τὶς γραφές ἀναστήθηκε τὴν τρίτη ἡμέραν καὶ ὅτι ἐμφανίστηκε στὸν Κηφᾶ, ἔπειτα στοὺς Δώδεκα. Ἐπειτα ἐμφανίστηκε σὲ περισσότερους ἀπὸ πεντακόσιους ἀδελφούς συγχρόνως, ἀπὸ τοὺς ὁποίους μερικοὶ πέθαναν, οἱ περισσότεροι ὅμως εἶναι ἀκόμα στὴ ζωὴ. Ἐπειτα ἐμφανίστηκε στὸν Ἰάκωβο, ἔπειτα σ' ὅλους τοὺς ἀποστόλους. Τελευταῖα ἀπὸ ὅλους, ἐμφανίστηκε καὶ σ' ἐμένα σὰν σὲ ἔκτρωμα. Γιατὶ ἐγὼ πραγματικὰ εἶμαι ὁ τελευταῖος ἀνάμεσα σὲ ὅλους τοὺς ἀποστόλους, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος οὔτε νὰ ὀνομάζομαι ἀπόστολος, γιὰτὶ καταδίωξα τὴν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ. Μετὰ τὴν χάρη ὅμως τοῦ Θεοῦ ἔγινε αὐτὸ πὺ ἔγινε, καὶ αὐτὴ ἡ χάρη πρὸς ἐμένα δὲν ὑπῆρξε ἄκαρπη, ἐργάστηκα περισσότερο ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀποστόλους, ὄχι βέβαια ἐγὼ, ἀλλὰ ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ πὺ με συνοδεύει. Εἴτε ἐγὼ, λοιπὸν, εἴτε ἐκεῖνοι, αὐτὰ κηρύττουμε καὶ αὐτὰ πιστέψατε.

Σχολιασμός Εὐαγγελίου

Τὴν σημερινὴ Κυριακὴ ἀναγιγνώσκεται ἡ δωδέκατη εὐαγγελικὴ περικοπὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου. Εἶναι παρμένη ἀπὸ τὸ ἴθ' κεφάλαιό του καὶ μᾶς μιλάει γιὰ τὴν συνάντησιν καὶ τὴ συνομιλία τοῦ Κυρίου μὲ ἓνα πλούσιον νέον.

Κάποιος νέος ἦρθε καὶ ἔπεσε στὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ λέει: «Ἀγαθέ, διδάσκαλε, τί καλὸ νὰ κάνω γιὰ νὰ ζήσω αἰώνια;». Τοῦ λέει ὁ Ἰησοῦς: «Γιατί μὲ λὲς ἀγαθό; Κανεὶς δὲν εἶναι ἀγαθός, παρὰ μόνο ἓνας ὁ Θεός. Ἄν θέλεις νὰ μπεῖς στὴν αἰώνια ζωὴ, τήρησε τὶς ἐντολές». «Ποιές;», τοῦ ρωτᾷ. «Μὴ διαπράξεις φόνο, μὴ διαπράξεις μοιχεῖα, μὴν κλέψεις, μὴν ψευδομαρτυρήσεις, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴ μητέρα σου καὶ ἀγάπα τὸν πλησίον σου, ὅπως τὸν ἑαυτὸ σου». Τοῦ λέει τότε ὁ νέος: «Ὅλα αὐτὰ τὰ φυλάω ἀπὸ μικρὸ παιδί. Σὲ τί ἀκόμη ὑστερῶ;». Λέει ὁ Κύριος: «Ἄν θέλεις νὰ εἶσαι τέλειος, πούλησε τὰ ὑπάρχοντά σου καὶ δῶσε τὰ χρήματα στοὺς φτωχοὺς καὶ θὰ ἔχεις θησαυρὸν στὸν οὐρανὸν καὶ ἔλα καὶ ἀκολούθησέ με».

Μόλις ἄκουσε αὐτό, ὁ νέος, ἔφυγε λυπημένος. Εἶχε πολλὰ κτήματα. Ὁ Ἰησοῦς εἶπε στοὺς μαθητὲς του: «Ἀλήθεια σας λέω ὅτι πολὺ δύσκολα πλούσιος θὰ μπεῖ στὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Καὶ πάλι σᾶς λέω, εὐκολότερο εἶναι νὰ περάσει ἓνα καραβόσκοινο ἀπὸ τὸ κεφάλι μιᾶς καρφίτσας, παρὰ νὰ μπεῖ πλούσιος στὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ». Μόλις ἄκουσαν αὐτὰ οἱ μαθητὲς ἐξεπλάγησαν καὶ ἔλεγαν: «Ποιός ἄρα θὰ μπορέσει νὰ σωθεῖ;». Τοὺς εἶδε ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε: «Γιὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον, γιὰ τὸ Θεὸν τὰ πάντα εἶναι δυνατά».

Τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιον μᾶς παρουσιάζει ἓνα νέον, ὁ ὁποῖος ἐκ πρώτης ὄψεως ἔχει πολὺ καλὴ σχέση μὲ τὸ Θεόν. Ἐνῶ ἔχει πολλὰ χρήματα καὶ θὰ μπορούσε νὰ τὰ ξοδεύει σὲ σαρκικὲς καὶ ὑλικὲς ἀπολαύσεις, δὲν τὸ κάνει. Ἀντίθετα, τηρεῖ ὅλες τὶς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ. Τὰ κάνει ὅλα αὐτὰ ὅμως μὲ ἓνα τρόπο τυπικόν, ἐπιφανειακὸν ποὺ μοιάζει πολὺ μὲ τὸν τρόπο ποὺ πίστευαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. Γι' αὐτὸ καὶ νιώθει ὅτι κάτι τοῦ λείπει. Νιώθει ὅτι χρειάζεται κάτι ἀκόμα γιὰ νὰ κερδίσει τὴν αἰώνια ζωὴ. Μὲ αὐτὴ τὴν θέλησιν, λοιπόν, ἀπευθύνεται στὸν Κύριον καὶ τοῦ ζητᾷ νὰ τὸν βοηθήσει.

Δέν περίμενε ὅμως τὴν ἀπάντηση αὐτὴ ποὺ πῆρε. Νὰ ἀφήσει ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του καὶ νὰ ἀκολουθήσει τὸν Χριστό; Δέν μπορεῖ νὰ τὸ κάνει. Κι αὐτὸ γιατί ὅπως εἶπαμε ἡ σχέση του μὲ τὸ Θεὸ εἶναι ἐπιφανειακὴ. Μπορεῖ νὰ τηρεῖ τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἡ καρδιά του δέν εἶναι δοσμένη σὲ Αὐτόν. Ἐάν ἦταν, θὰ καταλάβαινε ὅτι μπροστά του ἔχει τὸν Θεὸ κι ὄχι ἓνα ἀπλὸ διδάσκαλο. Ὁ Κύριος μάλιστα προσπαθεῖ νὰ τὸν ἀφυπνίσει μὲ τὸ ποὺ τοῦ μιλάει. Τὸν ρωτᾷ: «Γιατί μὲ λὲς ἀγαθός; Ἀγαθὸς εἶναι μόνο ὁ Θεός». Δέν λέει ὅτι δέν εἶναι ὁ ἴδιος ἀγαθός, ἀλλὰ ὅτι μόνο ὁ Θεὸς εἶναι. Τοῦ λέει οὐσιαστικὰ ὅτι ἐφόσον εἶμαι ἀγαθός, δέν εἶμαι ἓνας ἀπλὸς ἄνθρωπος. Ξύπνα καὶ συνειδητοποίησε ποιὸν ἔχεις μπροστά σου.

Δέν ξυπνάει ὅμως κι αὐτὸ γιατί ὅπως εἶπαμε παραπάνω, ἡ πίστη του εἶναι παρόμοια μὲ τὸν Φαρισαίων. Ἀγαπάει κάτι ἄλλο παραπάνω ἀπὸ τὸν Θεό. Στὴν περίπτωση τῶν Φαρισαίων εἶναι ὁ ἑαυτὸς τους, καθὼς εἶναι ἐγωιστές. Στὴν περίπτωση τοῦ νέου εἶναι τὸ χρῆμα, ἡ περιουσία του. Καὶ στὶς δύο αὐτὲς περιπτώσεις, τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι τὸ ἴδιο. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, βλέπουν μπροστά τους τὸ Θεὸ καὶ δέν τὸν ἀναγνωρίζουν. Βλέπουν νὰ γίνονται θαύματα, ἀλλὰ καὶ πάλι δέν συγκινοῦνται.

Ἐάν ἡ πίστη τους ἦταν πραγματικὴ, μία λέξη τοῦ Κυρίου θὰ ἔφτανε γιὰ νὰ παρατήσουν τὰ πάντα, ὅπως ἔγινε ἄλλωστε μὲ τοὺς δώδεκα ἀποστόλους. Οἱ ἀπόστολοι, μπορεῖ νὰ ἦταν ἀπλοῖ ἄνθρωποι, μπορεῖ νὰ ἦταν καὶ ἁμαρτωλοὶ ὅπως ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος, ποὺ ἦταν τελώνης, ἀλλὰ ὁ θρόνος τῆς καρδιάς τους ἦταν ἄδειος καὶ ἔτοιμος νὰ δεχθεῖ τὸν οὐράνιο Βασιλέα. Ὁ νέος, σὲ αὐτὸ τὸ θρόνο εἶχε βάλει τὸ χρῆμα καὶ γιὰ νὰ μπορέσει νὰ βάλει στὴ θέση του τὸν Χριστό, ἔπρεπε νὰ τὸ διώξει. Αὐτὸ τοῦ ζητάει ὁ Κύριος, ὅταν τοῦ λέει νὰ πουλήσει τὰ ὑπάρχοντά του. Δέν μπορεῖ ὅμως νὰ τὸ καταλάβει.

Ἐμεῖς σήμερα, ἂν ἐρχόταν ὁ Κύριος μπροστά μας καὶ μᾶς ἔλεγε «Ἄσε τὰ πάντα κι ἔλα μαζί μου», τί θὰ κάναμε; Ἄς κάνουμε τὴν ἐρώτηση αὐτὴ στοὺς ἑαυτοὺς μας; Εἶναι ἡ καρδιά μας ἔτοιμη νὰ τὸν δεχθεῖ ἢ ἔχουμε βάλει στὸ θρόνο τῆς κάτι ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Θεό; Θὰ ἀφήναμε τὰ πάντα ὅπως οἱ Ἀπόστολοι γιὰ νὰ τὸν ἀκολουθήσουμε ἢ θὰ βρῖσκαμε δικαιολογίες; Μὰ θὰ ποῦμε ἔχουμε παιδιά, ἔχουμε οἰκογένεια, ἔχουμε δουλειές, ἔχουμε

ὕποχρεώσεις, πῶς νὰ ἀφήσουμε τὰ πάντα; Τί εἶναι ποῖο σημαντικό οἱ ὑποχρεώσεις μας ἢ ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας; Τί εἶναι πῶς σημαντικό ἀπὸ τὸ κάνουμε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ; Ἡ πίστη μας εἶναι ὅμως τόσο χλιαρή, πὺ δὲν ἔχουμε καμία ἐμπιστοσύνη στὸ Θεό. Κι ἐπειδὴ δὲν ἔχουμε ἐμπιστοσύνη βρίσκουμε δικαιολογίες πὺ μᾶς στεροῦν τὴν ἐπαφὴ μὲ Αὐτόν.

Ἔχουμε γίνε κι ἐμεῖς σὰν τὸ νέο τοῦ Εὐαγγελίου. Πιστεύουμε ἐπιφανειακά. Λέμε ὅτι ἀγαπᾶμε τὸ Θεό, ἀλλὰ ὅταν ἔρχεται ἡ ὥρα νὰ ἀφήσουμε τὸ θέλημά μας καὶ νὰ ἐμπιστευτοῦμε τὸν Κύριο, κάνουμε πίσω. Αὐτὸ δὲν εἶναι πραγματικὴ πίστη ὅμως. Δὲν γίνεται νὰ πιστεύουμε μόνο ὅταν μᾶς συμφέρει ἢ ὅταν εἶναι εὐκόλο. Ἡ ἐμπιστοσύνη στὸ Θεὸ δὲν σταματᾷ ποτέ, ὅπως καὶ ποτέ δὲν παύουμε νὰ ἀναζητοῦμε τὸ θέλημά του. Ἄν ἀφεθοῦμε καὶ ἀκολουθήσουμε τὸ θέλημά του, θὰ δοῦμε ὅτι ὅσα προβλήματα κι ἂν ἔρθουν μπροστὰ μας, θὰ λυθοῦν μὲ τὸν καλύτερο τρόπο. Ἔχουμε ὅμως τὴν καρδιά μας ἀνοιχτὴ στὸ Θεό; Αὐτὸ πρέπει πρῶτα νὰ σκεφτοῦμε. Ἄν ὄχι, καλὰ θὰ κάνουμε νὰ ἀρχίσουμε νὰ ἀλλάζουμε.

Ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας εἶναι στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ καὶ μόνο αὐτὸς μπορεῖ νὰ μᾶς τὴ χαρίσει. Ἀπὸ μόνοι μας δὲν μποροῦμε νὰ καταφέρουμε τίποτα. Ἀπὸ μόνοι μας εἶναι ἀδύνατο νὰ κερδίσουμε τὴν αἰώνια ζωὴ. Ἄν ὅμως «Γιὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτὸ εἶναι ἀδύνατο, γιὰ τὸ Θεὸ τὰ πάντα εἶναι δυνατά». Γι' αὐτὸ ἂς ἀφήσουμε τὸν Θεὸ νὰ μπεῖ μὲς τὴν καρδιά μας, νὰ μᾶς ὀδηγήσει στὴ ζωὴ μας καὶ θὰ δοῦμε ὅτι ὅλα θὰ γίνουν πῶς εὐκόλα. Ἀμήν.

π. Ὁνούφριος Ἀβραμίδης

Παρινέσεις Ἁγίων

Ὁ ἴδιος ὁ ἀββᾶς Θεόφιλος ὁ ἀρχιεπίσκοπος πῆγε κάποτε στὴ Σκήτη. Συγκεντρώθηκαν οἱ ἀδελφοὶ καὶ εἶπαν στὸν ἀββᾶ Παμβῶ: «Πὲς ἓνα λόγο στὸν ἀρχιεπίσκοπο νὰ ὠφεληθεῖ». «Ἐὰν δὲν ὠφελεῖται -ἀποκρίθηκε ὁ Γέροντας- μὲ τὴ σιωπὴ μου, οὔτε κι ἀπ' τὰ λόγια μου θὰ ὠφεληθεῖ».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 55)

Ἔλεγε ἡ ἀμμὰς Θεοδώρα, ὅτι οὔτε ἡ ἄσκηση σώζει, οὔτε ἡ ἀγρυπνία, οὔτε ὁποιοσδήποτε κόπος, παρὰ μόνο ἡ ταπεινοφροσύνη. Ἦταν ἓνας ἀναχωρητῆς ποὺ ἔτρεπε σὲ φυγὴ τοὺς δαίμονες καὶ τοὺς ἐξέταζε μὲ ἐρωτήματα: «Μὲ τί βγαίνετε ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο; Μὲ νηστεία;». Καὶ ἔλεγαν: «Ἐμεῖς οὔτε τρῶμε οὔτε πίνουμε».

«Μὲ ἀγρυπνία;». Καὶ ἀπαντοῦσαν: «Ἐμεῖς δὲν κοιμόμαστε». «Μὲ τὴν ἐρημικὴ ζωὴ;». Καὶ ἔλεγαν: «Ἐμεῖς στὶς ἐρήμους ζοῦμε».

«Μὲ τί λοιπὸν φεύγετε;». Καὶ εἶπαν: «Τίποτε δὲν μᾶς νικάει παρὰ μόνο ἡ ταπεινοφροσύνη»

Βλέπεις ὅτι ἡ ταπεινοφροσύνη εἶναι ὁ νικητῆς τῶν δαιμόνων;

(Γεροντικόν, ΙΕ, 55)

Ἔλεγαν γιὰ τὸν ἀββᾶ Ἰωάννη τὸν Κολοβό, ὅτι εἶπε κάποτε στὸν ἀδελφό του τὸν μέγало: «Θὰ ἤθελα νὰ εἶμαι ἀμέριμος ὅπως εἶναι οἱ ἄγγελοι ἀμέριμοι δὲν δουλεύουν καθόλου ἀλλὰ ἀδιαλείπτως λατρεύουν τὸν Θεό». Ἔβγαλε στὴ συνέχεια τὸ ἐπανωφόρι του καὶ πῆγε στὴν ἔρημο. Ἔκανε ἐκεῖ μιὰ ἐβδομάδα καὶ γύρισε πίσω στὸν ἀδελφό του.

Χτύπησε τὴν πόρτα, κι ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πρὶν ἀνοίξει: «Ποιὸς εἶσαι ἐσύ;». «Ἐγὼ εἶμαι -εἶπε ἐκεῖνος- ὁ Ἰωάννης ὁ ἀδελφός σου». «Ὁ Ἰωάννης -τοῦ ἀπάντησε- ἔγινε ἄγγελος καὶ δὲν ἀναστρέφεται τοὺς ἀνθρώπους». «Ἐγὼ εἶμαι» τὸν παρακαλοῦσε ἀλλὰ δὲν τοῦ ἀνοίξε, τὸν ἄφησε νὰ ταλαιπωρεῖται ὡς τὸ πρῶι. Κατόπιν ἀνοίξε καὶ τοῦ εἶπε: «Ἄνθρωπος εἶσαι καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ δουλεύεις γιὰ νὰ ζήσεις».

Τοῦ ἔβαλε μετάνοια τότε λέγοντας «Συγχώρεσέ με».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 55)

Ἔλεγε ὁ ἀββᾶς Ἰωάννης: «Ἡ πόρτα τοῦ οὐρανοῦ εἶναι ἡ ταπείνωση. Καὶ οἱ Πατέρες μας, περνῶντας μὲ χαρὰ μέσα ἀπὸ πολλές καταφρονήσεις, μπῆκαν στὴν πόλη τοῦ Θεοῦ».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 55)

Εἶπε ἐπίσης: «Ἡ ταπεινοφροσύνη καὶ ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ εἶναι πάνω ἀπ' ὅλες τὶς ἀρετές».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 55)

Ρώτησε κάποια φορά: «Ποιὸς πούλησε τὸν Ἰωσήφ;».

«Οἱ ἀδελφοί του» ἀποκρίθηκε ἕνας ἀδελφός.

«Ὅχι» τοῦ λέει ὁ Γέροντας, «ἡ ταπείνωση τοῦ τὸν πούλησε, γιατί μπορούσε νὰ πεῖ "εἶμαι ἀδελφός τους καὶ νὰ ἀντιδράσει, ἀλλὰ σώπασε καὶ χάρη στὴν ταπείνωση πούλησε τὸν ἑαυτό του. Καὶ ἡ ταπείνωση του τὸν κατέστησε ἄρχοντα στὴν Αἴγυπτο »

(Γεροντικόν, ΙΕ, 55)

Συναξάρι

Ὁ Ἅγιος Κορνήλιος

13 Σεπτεμβρίου

Ὁ Ἅγιος Κορνήλιος ἦταν Ρωμαῖος ἐκατόνταρχος στὴν Καισάρεια τῆς Παλαιστίνης. Ἄγγελος Κυρίου τοῦ ὑπέδειξε νὰ συναντήσει τὸν Ἀπόστολο Πέτρο. Ἀφοῦ κατηχήθηκε καὶ βαπτίσθηκε ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο, ἄφησε τὰ πάντα καὶ ξεκίνησε νὰ διδάσκει τὸν Χριστιανισμὸ στὴν Φοινίκη, τὴν Κύπρο καὶ τὴν Ἔφεσο. Στὴν Σκήψη τῆς Μυσίας χειροτονήθηκε ἐπίσκοπος.

Χάριν τῆς διδασκαλίας του πολλοὶ εἰδωλολάτρεις πίστεψαν καὶ βαπτίστηκαν Χριστιανοί. Αὐτό, ὅπως ἦταν φυσικό, προκάλεσε ἀντιδράσεις. Ἔτσι, ὁ ἑπαρχος τῆς περιοχῆς Δημήτριος συνέλαβε τὸν Κορνήλιο καὶ τὸν ὁδήγησε στὸν ναὸ τῶν εἰδωλολατρῶν,

πού εκείνη τὴν ὥρα ἦταν κατάμεστος ἀπὸ κόσμο. Ἐκεῖ ὁ Κορνήλιος πῆστηκε ν' ἀπαρνηθεῖ τὸν Χριστὸ καὶ νὰ θυσιάσει στὰ εἰδῶλα ὑπομένοντας πολλές προσβολές καὶ βασανιστήρια. Ἄντι ὅμως νὰ ἐνδώσει στὶς πιέσεις, βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ διδάξει τὸ Εὐαγγέλιο.

Προανήγγειλε μάλιστα στὸν Δημήτριο κι ἓναν σεισμό, ἀπὸ τὸν ὁποῖο δὲν θὰ πάθαιναν τίποτα ὁ ἑπαρχος καὶ ἡ οἰκογένειά του πού βρίσκονταν μέσα στὸν ναό. Καὶ πράγματι, μετὰ ἀπὸ λίγη ὥρα μεγάλος σεισμὸς ἰσοπέδωσε τὸν ναὸ σκοτώνοντας ὅλους ὅσους βρίσκονταν ἐκεῖ, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Κορνήλιο, τὸν ἑπαρχο, τὴν γυναῖκα καὶ τὸν γιό του. Μετὰ ἀπ' αὐτὸ τὸ γεγονός, ὁ ἑπαρχος καὶ ἡ οἰκογένειά του πίστεψαν καὶ βαπτίστηκαν Χριστιανοὶ καὶ μαζί τους βαπτίστηκαν καὶ ἄλλοι διακόσιοι ἑπτὰ εἰδωλολάτρες.

Ὁ Κορνήλιος, ἀπερίσπαστος πλέον, συνέχισε τὸ θεάρεστο ἔργο του καὶ, ἀφ' ὅτου πληροφορήθηκε τὸν θάνατό του ἀπὸ τὸν Θεό, κάλεσε κοντά του τοὺς Χριστιανούς, τοὺς συμβούλεψε, προσευχήθηκε γι' αὐτούς καὶ παρέδωσε εἰρηνικὰ τὴν ψυχὴ του στὰ χέρια τοῦ Κυρίου μας σὲ βαθιὰ γεράματα.

Ἐπειδὴ μὲ τὴν πάροδο τῶν χρόνων ὁ τάφος τοῦ Κορνηλίου ξεχάστηκε καὶ ἐρήμωσε, ὁ ἅγιος ἐμφανίστηκε στὸν ἐπίσκοπο Σιλουανὸν τῆς Τροίας καὶ τοῦ ἔδωσε ἐντολὴ νὰ χτίσει ἐκεῖ μιὰ ἐκκλησία. Ὁ ἐπίσκοπος μὲ τὴν βοήθεια ἐνὸς πλουσίου, τοῦ Εὐγένιου, ἀνέγειρε ναό, ἐνῶ μὲ τὰ λείψανα τοῦ Ἁγίου Κορνηλίου ἔγιναν πολλὰ θαύματα.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Δικαιοσύνης διαπρέπων τοῖς ἔργοις, τὸν φωτισμὸν τῆς εὐσεβείας ἐδέξω καὶ ἀποστόλων σύμπονος ἐδείχθης ἀληθῶς· τούτοις κοινωνήσας γάρ, δι' ἐνθέων καμάτων τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν ἀνέκραξας πᾶσι· μεθ' ὧν δυσώπει σώζεσθαι ἡμᾶς τοὺς σὲ τιμῶντας, παμμάκαρ Κορνήλιε.

Δρώμενα

Άποτομή τῆς Κεφαλῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου

Σήμερα, Τετάρτη, ἡμέρα μνήμης τῆς Ἀποτομῆς τῆς Κεφαλῆς τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, ἐόρτασε τὸ μοναστήρι τοῦ Τιμίου Προδρόμου στὴ Θέρμη Θεσσαλονίκης. Τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας προέστη ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος καὶ συλλειτουργῆσε μὲ τοὺς ἱερεῖς π. Γρηγόριο Πρυνιᾶ καὶ π. Ἀντώνιο Ἀβραμίδη. Στὴ σύντομη ὁμιλία του ὁ ποιμενάρχης μας τόνισε ὅτι ἡ βίωση τῆς πνευματικῆς ζωῆς σήμερα, ὅπως μᾶς τὴν παρέδωσαν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἀποτελεῖ προϋπόθεση κατανόησης τῆς θυσίας τοῦ Τιμίου Προδρόμου. Ἐπίσης, ὁ κάθε πιστὸς στὸ ποσοστὸ ποὺ βιώνει τὸν Χριστὸ στὴν καρδιά του, στὸ ἴδιο ποσοστὸ μπορεῖ νὰ κατανοήσῃ τὴν ἀλήθεια, τὸν ἄνθρωπο ποὺ λέει τὴν ἀλήθεια καὶ τὸν ἄνθρωπο ποὺ θυσιάζεται γιὰ τὴν ἀλήθεια.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε περιφορὰ τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ τέλος μοιράστηκαν νηστίσιμα ἐδέσματα σὲ ὅλους τοὺς πιστοὺς.

Όμιλία τοῦ ποιμενάρχου μας ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στὴν ἑορτὴ τοῦ Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Θέρμης.

Δεῖτε ἐδῶ:

<https://vimeo.com/manage/videos/1008377229>

Κωδικός: 12345

**Ἐάν θέλετε νά λαμβάνετε δωρεάν στό e-mail σας το ἠλεκτρονικό περιοδικό
«Πνευματικά Σημειώματα» μπορείτε νά στείλετε στήν διεύθυνση
imthesgrafeio@gmail.com τα στοιχεία σας.**

Ὄνομα, Ἐπώνυμο, Τηλέφωνο με θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικά Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Ἑπεύθυνος Ἔκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

